

[Svend Jørgensen.]

end i købstæderne, og disse var det igen dyrere at leve i end på landet, men den tid er forlængst forbi. Varepriserne er jo overalt de samme; man ser endogså det særsyn, at det kan betale sig at sende en varevogn ud fra Grønttorvet i København og tilbyde grønsager, tomater, kål o. lign. lige så billigt eller billigere, end man kan købe dem på landet. I dag er der en forskel på alders- og invaliderentens størrelse i hovedstadsområdet og købstæderne på 12 pct., medens forskellen mellem hovedstadsområdet og landkommunerne er ikke mindre end 25 pct. Et ægtepar i København får i dag 914 kr. mere årlig i rente, end det ville få, hvis det boede i en landkommune, og 424 kr. mere, end hvis det var bosiddende i en af vore købstæder. For en enlig rentenyder er forskellen 620 kr. og 297 kr. Dette kan ikke være rimeligt; så stor er forskellen heller ikke på leveudgifterne i de tre kommunegrupper. I erkendelse heraf er det da, at det radikale venstre stiller forslag om en afvikling af dette forhold, der bl. a. har haft til følge, at aldersrentenyderne flytter ind til København for at nyde godt af den høje aldersrente dør og derved også forøger antallet af de boligløse.

Den højtærede socialminister indvender nu, at folkeforsikringskommissionen ikke har afgivet sin betænkning, og at han er nødt til at afvente denne, så meget mere som han selv har nedsat kommissionen. Dertil er at sige, at eftersom jeg i kommissionen har givet grønt lys for det socialdemokratiske arbejdsudvalgs forslag, som netop bygger på en ophævelse af denne gruppedelning, havde ministeren ikke på det punkt nødig at afvente kommissionens betænkning.

Ragnhild Andersen: Den højtærede minister taler bebrejdende ord til mig og til det ærede medlem hr. Svend Jørgensen. Ministeren siger, at han har henvendt sig til folkeforsikringskommissionen, og at det faktisk er de undersøgelser, som foregår der, der har stillet sig hindrende i vejen for ministerens forslag om eventuelt at ophæve zonegrænserne eller foretage et skridt på vejen til ophævelse af zonegrænserne mellem de tre kommunegrupper. Jeg synes ikke, det er rigtigt af den højtærede minister at stille problemet op på den måde. For det første

er det mig bekendt hverken det ærede medlem hr. Svend Jørgensen eller mit parti, der har stillet krav om en sådan undersøgelse i folkeforsikringskommissionen.

Det ville være højst besynderligt, om vi som medlemmer af denne kommission forhindrede, at slige undersøgelser blev gennemført; så ville man stemple os som nogle forfærdelige sabotører, som ikke ville bidrage til, at alle ting blev undersøgt. Vi har imidlertid ikke krævet disse undersøgelser gennemført. Tværtimod har mit parti allerede for år tilbage uanset denne eller andre undersøgelser foreslået, at skellene imellem de tre kommunegrupper blev ophævet. Det gjorde vi i 1946. Den højtærede minister vil erindre, da vi stillede forslag om en fast og ensartet rente. I alle tre kommunegrupper skulle ægtepar have 250 kr. og enlige 175 kr. om måneden. Det havde betydet en rente, der i dag havde været små 400 kr. til ægtepar og $\frac{2}{3}$ heraf til de enligt stillede over hele landet. Dengang blev det afvist fra alle sider med en strøm af — jeg havde nær sagt — skældsord. Skældsord er nu ikke den rette betegnelse, men det blev sagt om kommunisterne, at de bare førte overbudspolitik, at de ville vælte statsfinanserne o. s. v. Det er imidlertid ikke for at rippe op i gamle uoverensstemmelser af den art, jeg nævner dette, men kun for at dokumentere, at kommunisterne dengang stillede dette forslag, og uanset alle undersøgelser, der måtte foregå, har jeg det synspunkt, at det burde have været gennemført for længe siden. Det er grunden til, at vi har fremsat vort forslag.

Jeg siger dette med kommissionen, fordi den højtærede minister mente, at vi nu måtte tage arbejdstøjet på, og at jeg for min del måtte gå til arbejdet i kommissionen og være velvillig. Den højtærede minister siger, at han har indtryk af, at det kun er her, jeg stiller forslag, medens jeg i kommissionen lægger ringe interesse for dagen. Jeg vil dog til almindelig orientering oplyse, at hvis man tror, at folkeforsikringskommissionen arbejder, så sveden springer frem af panden, tager man fejl. Den højtærede minister vil rimeligvis forsøge at fralægge sig ansvaret herfor (*Arbejds- og socialministeren* [Strøm]: Ja, det vil jeg!). Det er muligt; men jeg tillader mig at tro, at det ikke er embedsmændene, der har interesse i, at folkeforsikringskommissionen ikke holder møder og over-